

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 sierpnia 2023 r.

DZP.93.4.2021.JM

Decyzja Nr DZP - 47/2023

- I. Na podstawie art. 104 § 1 i 2 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego¹ w zw. z art. 13q i art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych², w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych³, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach⁴ (KRS: 0000549292), obejmującego okres listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza naruszenie przez Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r. zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. zakazu z art. 13b ust. 1 Ustawy;
2. nakłada na Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach administracyjną karę pieniężną w wysokości 185 212,45 zł (słownie złotych: sto osiemdziesiąt pięć tysięcy dwieście dwanaście 45/100), płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej: „k.p.a.”)

² Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 711 i 852; dalej także: „Ustawa”).

³ Dz. U. poz. 2414; dalej: „Ustawa zmieniająca 2022”.

⁴ Dalej także: „Strona postępowania” lub „Strona”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów⁵ w związku z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 k.p.a. w związku z art. 13q Ustawy

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach kosztami niniejszego postępowania w wysokości 358,30 zł (słownie złotych: trzysta pięćdziesiąt osiem złotych 30/100),
2. zobowiązuje Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

⁵ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275, z 2022 r. poz. 2581, 2640 oraz z 2023 r. poz. 852.).

Spis treści

I.	Przebieg postępowania	4
II.	Interes publiczny	10
III.	Przesłanki stosowania przepisów Ustawy.....	12
IV.	Strona postępowania.....	13
V.	Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę.....	15
1.	Wyłączenia przedmiotowe i podmiotowe	15
2.	Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem	15
3.	Świadczenia pieniężne, dla których Strona dokonała korekty księgowej.....	16
4.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie	16
5.	Założenia w oparciu, o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych	17
5.1.	Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych	17
5.2.	Ocena materiału dowodowego.....	20
6.	Zakwestionowane świadczenia pieniężne	27
7.	Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r.	35
VI.	Administracyjna kara pieniężna i przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary.....	37
1.	Przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary	38
1.1.	Przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.....	38
1.2.	Przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy.....	40
1.3.	Przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy.....	41
2.	Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 17 lipca 2023 r. w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 21 czerwca 2023 r.	48
3.	Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy	52
4.	Przesłanka obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy	54
VII.	Koszty postępowania.....	55
VIII.	Pouczenie	56

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶, działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Kuehne+Nagel sp. z o.o. w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r. oraz styczeń 2021 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu, postanowieniem z 16 grudnia 2020 r., doręczonym Stronie 21 grudnia 2020 r., wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Kuehne+Nagel sp. z o.o., obejmujące okres listopad 2020 r., grudzień 2020 r. oraz styczeń 2021 r., tj. trzy kolejne miesiące przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) Działając w oparciu o treść art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, pismem z 11 maja 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania dokumentów i informacji dotyczących jej działalności, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych, w których Strona była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego:
 - oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy - mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu;
 - dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁷;

⁶ Dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”.

⁷ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 217 ze zm.), dalej: „ustawa o rachunkowości”.

- informacji o zestawieniu kont ksiąg rachunkowych, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
- informacji o dokonywanych transakcjach handlowych, w których świadczenie pieniężne stało się wymagalne po 1 stycznia 2020 r., poprzez uzupełnienie tabeli w strukturze stanowiącej załącznik do wezwania (Tabela nr 1) według określonych kryteriów;
- aktualnej wersji plików JPK_VAT z uwzględnieniem korekt dokonanych do dnia wypełnienia Tabeli nr 1, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, za okres od stycznia 2020 r. do stycznia 2021 r. w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, w formie elektronicznej w formacie .xml;
- plików JPK_WB, dotyczących każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, obejmujących okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2021 r. w zakresie obciążeń i uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, w formie elektronicznej w formacie .xml;
- w przypadku korzystania przez Stronę z usług faktoringu, wskazania rodzajów faktoringu, z których korzysta Strona oraz świadczeń pieniężnych, których dotyczy dany rodzaj faktoringu, opisanie mechanizmu w jaki sposób następuje rozliczenie świadczeń pieniężnych za pomocą tej metody rozrachunku, a także przesłanie posiadanych umów faktoringowych i informacji o cesjach wierzytelności;
- opisanie - w przypadku występowania - mechanizmu dokonywanych potrąceń wzajemnych wierzytelności oraz wskazanie które świadczenia pieniężne zostały spełnione w drodze potrącenia dokonanego na zasadach ustawowych (zgodnie z art. 498 i nast. Kodeksu cywilnego), a które na zasadach umownych;
- przekazania informacji, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. okoliczności, w których Prezes UOKiK odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:
 - wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowań świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (ust. 6),

- nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nastąpiło na skutek działania siły wyższej (ust. 7),
lub może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:
 - zachodzą inne uzasadnione przypadki (ust. 8).

- (5) Pismem z 11 czerwca 2021 r. oraz z 15 lipca 2021 r. Strona przekazała dokumenty wymagane wezwaniem z 11 maja 2021 r.
- (6) W treści pisma z 15 lipca 2021 r. Strona opisała szczegółowo poszczególne kwestie dotyczące transakcji handlowych wyszczególnionych w uzupełnionej Tabeli nr 1 [informacja chroniona].
- (7) W punkcie V pisma z 15 lipca 2021 r. Strona odniosła się do treści art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy, tj. okoliczności mających - w ocenie Strony - stanowić przesłanki odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.
- (8) Strona przedłożyła w załączeniu do pisma zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez nią po terminie w okresie objętym postępowaniem i podniosła, iż [informacja chroniona].
- (9) Ponadto, mając na uwadze okoliczności, w których Prezes UOKiK może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, Strona wskazała na opisane wcześniej w piśmie okoliczności wyjaśniające - w jej ocenie - przyczynę spełnienia świadczenia pieniężnego po pierwotnym terminie zapłaty [informacja chroniona]. W ocenie Strony okoliczności te powinny być wzięte pod uwagę co najmniej przy ocenie wystąpienia w sprawie przesłanki określonej w art. 13v ust. 8 Ustawy, który uzasadnia odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Dodatkowo, Strona powołując się na [informacja chroniona], podniosła, że w razie uznania przez Prezesa UOKiK, że nie zachodzą podstawy do zastosowania art. 13v ust. 6 Ustawy, to fakt [informacja chroniona] powinien również być wzięty pod uwagę w ramach przesłanki wynikającej z art. 13v ust. 8 Ustawy.
- (10) W punkcie VI pisma z 15 lipca 2021 r. Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków (wskazanych pracowników spółki) dla ustalenia okoliczności podniesionych w treści pisma, w szczególności na okoliczność: ustalenia sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, w tym dla wyjaśnienia ewentualnych niejasności związanych z Tabelą nr 1; ustalenia wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, w tym wyjaśnienia ewentualnych

wątpliwości związanych z treścią przygotowanej przez Stronę Tabeli „7792429566_2021_07_14_należności”; przyczyn, dla których wybrane transakcje handlowe przedstawione w Tabeli nr 1, nie powinny zdaniem Strony być uznane za transakcje handlowe, w których świadczenia pieniężne nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem; zasad funkcjonowania [informacja chroniona].

- (11) Pismem z 18 sierpnia 2021 r., w uzupełnieniu pisma z 15 lipca 2021 r., Strona przedłożyła [informacja chroniona].
- (12) Pismem z 7 września 2021 r. Strona przedstawiła dalsze szczegółowe wyjaśnienia dotyczące [informacja chroniona], opisując i dokumentując [informacja chroniona]. Strona przedłożyła umowę [informacja chroniona]. Jednocześnie, Strona poddała pod rozagę Prezesa Urzędu, czy przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych mają zastosowanie do transakcji handlowych [informacja chroniona]. Strona podniosła bowiem, że art. 5 ust. 2 pkt 5 Prawa bankowego stanowi, że nabywanie i zbywanie wierzytelności pieniężnych jest uznawane za czynność bankową, o ile czynność ta jest wykonywana przez bank. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 2 Ustawy, jej przepisów nie stosuje się do umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.
- (13) Pismem z 4 października 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do:
- przekazania informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, tj. listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r. poprzez wypełnienie Tabeli nr 2 stanowiącej załącznik nr 1 do wezwania;
 - przekazania plików JPK_WB obejmujących okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2021 r. dotyczących rachunków bankowych wykorzystywanych do rozliczania przez jej kontrahentów wynagrodzenia z tytułu odpłatnej sprzedaży towarów lub odpłatnego świadczenia usług przez Stronę postępowania;
 - przekazania potwierdzeń przelewu w stosunku do tych świadczeń pieniężnych, które Strona postępowania wykaże jako nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, a które Strona otrzymała od kontrahentów przelewem bankowym zrealizowanym po 31 stycznia 2021 r.;
 - przekazania dodatkowych informacji w stosunku do świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 jako [informacja chroniona], poprzez wypełnienie załączonej do wezwania tabeli o nazwie „Tabela nr 3 - [informacja chroniona]”;

- przekazania potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dowodów potwierdzających okoliczności (w szczególności daty i kwoty) spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania na rzecz jej kontrahentów odnośnie faktur wyszczególnionych w tabeli o nazwie „Tabela [informacja chroniona]”;
 - przekazania uwierzytelnionych kopii dokumentów źródłowych - [informacja chroniona];
 - przekazania informacji o obowiązujących Stronę postanowieniach umownych odnoszących się do sposobu obliczania terminu zapłaty świadczeń pieniężnych na rzecz [informacja chroniona] wynikających z faktur wskazanych w wezwaniu oraz przekazania uwierzytelnionych kopii dokumentów źródłowych - umowy, faktur i dowodów zapłaty;
 - przedłożenia dokumentacji potwierdzającej podniesione przez Stronę okoliczności - w stosunku do faktur wskazanych w wezwaniu - [informacja chroniona];
 - dokładnego opisanie [informacja chroniona] w stosunku do faktur wyszczególnionych w Tabeli A załączonej do wezwania oraz przedłożenia dokumentacji potwierdzającej [informacja chroniona];
 - przekazania informacji o obowiązujących Stronę postanowieniach umownych dot. sposobu obliczania terminu zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z faktur wyszczególnionych w Tabelach B i C załączonych do wezwania, co do których Strona postępowania podniosła, że [informacja chroniona];
 - przekazania kopii dowodów zakupu wyszczególnionych w Tabelach E i F załączonych do wezwania, w związku z brakiem możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych z nich wynikających w przedłożonych uprzednio ewidencjach JPK_VAT;
 - przekazania potwierdzeń przelewu lub innych dowodów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych wynikających z faktur wyszczególnionych w Tabeli G załączonej do wezwania, w związku z brakiem możliwości potwierdzenia tych okoliczności w przedłożonych uprzednio wyciągach bankowych JPK_WB;
 - wyjaśnienia charakteru zobowiązań wskazanych w wezwaniu, w szczególności weryfikacji czy stanowią one świadczenia pieniężne w rozumieniu Ustawy, tj. wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.
- (14) Pismem z 28 października 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę do uszczegółowienia złożonych przez nią w piśmie z 15 lipca 2021 r. wniosków dowodowych, poprzez precyzyjne określenie faktów, które mają być potwierdzone zeznaniami poszczególnych świadków wraz ze wskazaniem szczegółowej listy pytań kierowanych do świadków.
- (15) Strona pismami z 8 listopada 2021 r. oraz 22 listopada 2021 r. przekazała dokumenty i informacje wymagane wezwaniem z 4 października 2021 r.

- (16) Pismem z 18 listopada 2021 r. Strona odpowiedziała na wezwanie Prezesa UOKiK w sprawie przesłuchania świadków wskazując, że złożony przez Stronę w piśmie z 15 lipca 2021 r. wniosek o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków miał charakter uzupełniający wobec złożonych w sprawie wyjaśnień na piśmie oraz dowodów z dokumentów, gdyby złożone przez Stronę informacje i dokumenty mogły w sposób niewystarczający wyjaśnić wszelkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.
- (17) Pismami z 15 listopada 2021 r. oraz 15 grudnia 2021 r. Strona przedłożyła tłumaczenia przysięgłe na język polski dokumentów stanowiących uzupełnienie pism z 8 listopada 2021 r. oraz z 22 listopada 2021 r.
- (18) Pismem z 2 marca 2023 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do przesłania kopii wskazanych dowodów zakupu oraz dowodów spełnienia wskazanych świadczeń pieniężnych.
- (19) Pismami datowanymi na 6 marca 2023 r., Prezes UOKiK wezwał dwudziestu kontrahentów Strony postępowania do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy w 2020 i 2021 roku: mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu.
- (20) Wszyscy wezwani przedsiębiorcy odpowiedzieli na wezwanie Prezesa Urzędu, przekazując oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy.
- (21) Strona pismami z 4 kwietnia 2023 r. oraz 18 kwietnia 2023 r. przekazała dokumenty i informacje wymagane wezwaniem z 2 marca 2023 r.
- (22) Prezes Urzędu w piśmie z 21 czerwca 2023 r. (data doręczenia: 10 lipca 2023 r.) opisał przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione lub spełnione po terminie przez Kuehne+Nagel sp. z o.o. w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o treści art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i wskazał, że Strona może ustosunkować się do postawionego zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz zapoznać się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma.
- (23) Pismem z 17 lipca 2023 r. Strona postępowania ustosunkowała się do zawiadomienia Prezesa UOKiK z 21 czerwca 2023 r., kwestionując część ustaleń dokonanych przez Prezesa UOKiK.

- (24) Strona postępowania zakwestionowała w szczególności brak odniesienia się przez Prezesa Urzędu do poszczególnych wyjaśnień i dowodów przedstawionych przez Stronę w toku postępowania. W tym miejscu Strona powołała się na wyjaśnienia zawarte w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi”, w której wskazywała na okoliczności opóźnionych płatności, a także załączone do pisma z 22 listopada 2021 r. tabele A, B i C zawierające doprecyzowanie tych okoliczności. Jednocześnie Strona wskazała, że „część z tych okoliczności wprost znajduje odzwierciedlenie w umowach”.
- (25) Strona ponownie opisała zasady funkcjonowania [informacja chroniona].
- (26) Strona postępowania wskazała również, że w sprawie wystąpiły „uzasadnione przypadki”, w których Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Strona przedstawiła fakty, które w przekonaniu Strony powinny być rozpatrywane w kategoriach przesłanek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

II. Interes publiczny

- (27) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.
- (28) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań

jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki, przyczyniając się do powstawania zatorów płatniczych.

- (29) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną postępowania, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźnia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, ale również innych, które ze względu na efekt domina konsekwentnie doświadczają negatywnych skutków tych opóźnień w płatnościach. Takie działanie zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.
- (30) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (31) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”.
- (32) Podobnie na temat interesu publicznego wypowiada się Sąd Najwyższy, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 maja 2001r. (sygn. akt I CKN 1217/98) stwierdził, że ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest słuzenie interesom

publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

III. Przesłanki stosowania przepisów Ustawy

- (33) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (34) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.
- (35) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;
 - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (36) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu Ustawy stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (37) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:

- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
- nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego;
- zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
- nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - w rozumieniu art. 13b Ustawy.

IV. Strona postępowania

- (38) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są podmioty wymienione w art. 2 Ustawy niebędące podmiotami publicznymi, który w punkcie 1 stanowi, iż przepisy Ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁸.
- (39) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.
- (40) W myśl art. 4 pkt 2 Ustawy podmiotem publicznym są podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy - Prawo zamówień publicznych⁹, tj.:
- 1) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.);
 - 2) inne, niż określone w pkt 1, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej;
 - 3) inne, niż określone w pkt 1, osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot:
 - finansują je w ponad 50% lub
 - posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
 - sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub

⁸ Tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 162 ze zm.

⁹ Ustawa z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1710 ze zm.).

- mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego

4) związki podmiotów, o których mowa w pkt 1 lub 2, lub podmiotów, o których mowa w pkt 3.

(41) Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000549292 (REGON: 361063720, NIP: 7792429566). Strona postępowania prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Kuehne+Nagel sp. z o.o., zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, jest magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów. Kapitał zakładowy Kuehne+Nagel sp. z o.o. należy w całości do podmiotu prywatnego.

Dowód: Odpis pełny z KRS z 5 maja 2021 r., [k. 1-4 (tom I)].

(42) W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadząca działalność gospodarczą związaną z magazynowaniem i przechowywaniem towarów mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1. Tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(43) Ponadto Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą ani średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹⁰, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: Oświadczenie Strony z 9 czerwca 2021 r., [k. 43 (tom I)].

¹⁰ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014, dalej: „Załącznik nr I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014”.

V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

- (44) Prezes Urzędu poddał analizie informacje i dowody dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, wskazanych przez Stronę postępowania w uzupełnionej Tabeli nr 1 przekazanej w pliku o nazwie „7792429566_2021_07_14.xlsx”, załączonym do pisma Strony z 15 lipca 2021 r. (dalej: „Tabela nr 1”), przy czym w analizie tej pominął świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym lub podmiotowym Ustawy oraz te, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

1. Wyłączenia przedmiotowe i podmiotowe

- (45) W pierwszej kolejności, Prezes UOKiK wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych nieobjętych zakresem podmiotowym Ustawy oraz inne świadczenia o charakterze pieniężnym nieobjęte jej zakresem przedmiotowym, które zostały wyszczególnione w Tabeli W.1 stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji. Jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia Prezes Urzędu uznał:

- świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony - drugą stroną transakcji handlowych, nie byli przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej - stosownie do treści art. 2 pkt 7 Ustawy;
- świadczenia o charakterze pieniężnym niestanowiące wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach, w tym opłaty za czynności bankowe, opłaty sądowe i administracyjne, zobowiązania wynikające z not odsetkowych lub innych not księgowych niedokumentujących odpłatnej dostawy towaru lub usługi.

2. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem

- (46) Odnosząc się do aspektu związanego z okresem objętym postępowaniem, tj. listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., Prezes UOKiK pominął świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 stycznia 2021 r., a które zostały wyszczególnione w Tabeli W.2. stanowiącej załącznik nr 2 do decyzji.

3. Świadczenia pieniężne, dla których Strona dokonała korekty księgowej

- (47) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu pominął od rozstrzygania w toku postępowania świadczenia pieniężne wynikające z dokumentów księgowych, w przypadku których Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego (storno techniczne). Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust. 1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust. 2). W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych. Pozycje te zostały ujęte w Tabeli W.3. stanowiącej załącznik nr 3 do decyzji.

4. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie

- (48) W celu ustalenia sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu pominął również świadczenia pieniężne, co do których ustalił, że Strona spełniła je przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie. W tym zakresie, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu uznał za spełnione w terminie również świadczenia pieniężne bez odroczonego terminu zapłaty, których zapłata nastąpiła gotówką lub kartą płatniczą. Transakcje handlowe, w których zapłata za towary lub usługi następuje w momencie ich nabycia, tj. nie następuje odroczenie płatności, nie podlegają ocenie z punktu widzenia potencjalnych opóźnień w płatnościach. Zawarcie tego rodzaju umowy jest bowiem uzależnione od niezwłocznej zapłaty ceny przez kupującego, w związku z czym co do zasady nie jest możliwe powstanie opóźnienia. Spełnienie świadczenia pieniężnego stanowiącego wynagrodzenie dostawcy następuje bowiem w momencie zawarcia umowy.
- (49) Jako spełnione przez Stronę w terminie Prezes Urzędu uznał również świadczenia pieniężne, których zapłata była dokonywana w ramach [informacja chroniona].
- (50) Strona wskazała, że mając na uwadze [informacja chroniona] opisane szczegółowo w pismach z 15 lipca 2021 r. oraz 7 września 2021 r., termin spełnienia przez Stronę świadczenia wynikającego z transakcji objętej [informacja chroniona], powinien być ustalony tak jak przy [informacja chroniona].
- (51) Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie zostały wyszczególnione w Tabeli W.4. stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszej decyzji.

- (52) W celu dokonania opisanych powyżej wyłączeń Prezes Urzędu poddał analizie wszystkie informacje i dane dotyczące transakcji handlowych ujętych przez Stronę w Tabeli nr 1 złożonej przy piśmie z 15 lipca 2021 r., uzupełnianej o informacje z zestawień pomocniczych. Ponadto, Prezes Urzędu wziął pod uwagę wyjaśnienia Strony składane w toku postępowania w treści pism i załączonych do nich tabel, w zakresie w jakim były one spójne z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego. Zawarte w Tabeli nr 1 informacje i dane stanowiły punkt wyjścia dla zakreślenia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy gromadzonego materiału dowodowego.

5. Założenia w oparciu, o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych

- (53) W celu ustalenia, czy Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., Prezes UOKiK ocenił, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie; ustalił ich wartość oraz liczbę dni opóźnienia, tj. okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (dalej: „liczba dni opóźnienia”).

5.1. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

- (54) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego¹¹ i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych).
- (55) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 13 ust. 2 Ustawy, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem wymienionych przepisów stosuje się terminy

¹¹ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 ze zm.), dalej: „Kodeks cywilny” lub „k.c.”.

zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 Ustawy, wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).

(56) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:

- a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.;
- b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹², w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,
- c) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹³,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usług, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunki, umowy).

(57) Prezes Urzędu uwzględnił, że w świetle art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy zmieniającej, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca¹⁴, uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia

¹² Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga strona status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

¹³ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

¹⁴ Dalej również: „MŚP”.

doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art.9 ust. 2 Ustawy.

- (58) Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w okresie, którego dotyczy postępowanie, wierzycielami w transakcjach handlowych zawartych ze Stroną były zarówno podmioty posiadające status dużego przedsiębiorcy, jak i podmioty należące do sektora MŚP.
- (59) W przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji asymetrycznych, dla których strony ustaliły termin zapłaty przypadający po 60. dniu od daty doręczenia faktury lub rachunku dokumentującego dostawę towaru lub wykonanie usługi, Prezes Urzędu przyjął, że termin zapłaty świadczenia pieniężnego przypadał w 60. dniu od daty doręczenia Stronie faktury lub rachunku, a w przypadku, gdy koniec tego terminu przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, uwzględnił wynikającą z art. 115 k.c. zasadę, że w takich okolicznościach termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.
- (60) W konsekwencji, ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno:
 - a) świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy),
 - b) świadczenia pieniężne spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (61) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:
 - a) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowny termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy:
 - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 stycznia 2021 r.,

- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 stycznia 2021.,
- b) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy:
- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 stycznia 2021 r.,
 - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 stycznia 2021 r.

5.2. Ocena materiału dowodowego

- (62) Prezes Urzędu na podstawie całokształtu materiału dowodowego dokonał oceny czy w okresie, którego dotyczy postępowanie, miało miejsce nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (63) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało poszczególne dane dotyczące w szczególności: numeru identyfikacji podatkowej wystawcy faktury/rachunku oraz nabywcy towaru lub usługi, numeru faktury/rachunku, daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, a także wartości faktycznie spełnionych świadczeń pieniężnych i dat ich spełnienia - informacji uzyskanych od Strony postępowania i jej kontrahentów z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w fakturach lub innych dokumentach księgowych, potwierdzeniach przelewu (w strukturze innej niż JPK_WB).
- (64) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte tabelarycznie w pliku pn. „7792429566_2021_07_14.xlsx” informacje uzyskane od Strony postępowania

o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx”, [k. 72 (tom I)].

- (65) Prezes Urzędu dokonał ponadto oceny całokształtu materiału dowodowego pod kątem zaistnienia okoliczności odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy. Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte tabelarycznie informacje przekazane przez Stronę postępowania w pliku pn. „Należności_7792429566_2021_11_22.xlsx” o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako wierzyciel uprawniony do otrzymania świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach otrzymania zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 2”.

Dowód: Tabela nr 2 w pliku „Należności_7792429566_2021_11_22.xlsx” na nośniku danych, [k. 311 (tom II)].

- (66) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony postępowania o przekazanie powyższych informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one okoliczności, co do których Strona postępowania posiada najpełniejszą wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu. To z kolei, umożliwiło Prezesowi Urzędu analizę i ocenę tych informacji w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: dowodów księgowych, umów, potwierdzeń przelewu, a także innych dokumentów i wyjaśnień, pochodzących zarówno od Strony postępowania, jak i podmiotów trzecich - kontrahentów Strony.
- (67) Prezes UOKiK dokonał ustaleń, co do istnienia i wartości świadczeń pieniężnych, w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej, której obowiązek prowadzenia przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT¹⁵ i którą za okresy, których dotyczy niniejsze postępowanie, zobowiązana przekazać Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu w trybie określonym w art. 82 § 1b

¹⁵ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931), dalej: „ustawa o VAT”.

Ordynacji podatkowej¹⁶. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK_VAT).

- (68) Z art. 3 pkt 4 Ordynacji podatkowej wynika, że przez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja zakupu i sprzedaży JPK_VAT stanowi księgę podatkową, i tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, stanowi wiarygodny dowód istnienia i wartości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania, bądź do których otrzymania była ona uprawniona.
- (69) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie to m.in. JPK_WB). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne w postaci elektronicznych ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych¹⁷. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się z informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14¹⁸ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)¹⁹.
- (70) Struktura jednolitego pliku JPK_VAT składa się z ewidencji zakupu oraz ewidencji sprzedaży. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźniania się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT, a stan faktyczny dotyczący należności Strony (otrzymywania przez nią świadczeń pieniężnych po terminie) - w oparciu dane zawarte w ewidencji sprzedaży VAT.

¹⁶ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz. U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz. U. z 2020 r. poz. 1086).

¹⁷ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>.

¹⁸ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

¹⁹ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3).

- (71) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane odnoszące się do dowodu zakupu: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer dowodu zakupu, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Ewidencja sprzedaży VAT w strukturze logicznej JPK zawiera natomiast dla każdej pozycji w szczególności następujące dane: numer NIP lub inny numer służący identyfikacji kontrahenta, jego nazwę i adres, numer dowodu sprzedaży, datę wystawienia, datę sprzedaży, kwotę netto oraz kwotę podatku należnego.
- (72) W oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu w JPK_VAT (JPK_VAT_Zakup) oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązania Strony postępowania to NIP dostawcy a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT_Zakup.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx” [k. 72 (tom I)]

Dowód: Pliki JPK_VAT na nośniku danych, [k. 72 (tom I)].

- (73) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa Urzędu dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, przesądzają o wiarygodności i mocy dowodowej takiego dokumentu. Wskazać należy, iż sporządzenie przez Stronę pliku JPK_VAT wynika z obowiązku związanego z posiadaniem statusu podatnika czynnego VAT. Zdaniem Prezesa UOKiK w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, podobnie jak ma to miejsce w postępowaniu podatkowym, księgi podatkowe są podstawowym dowodem pozwalającym ustalić rzeczywisty stan faktyczny sprawy, ponieważ z jednej strony zawierają zarówno informacje o faktach istotnych, jak i informacje o innych dowodach, z drugiej, że domniemanie ich wiarygodności wynikające z art. 193 § 1 Ordynacji podatkowej, który

stanowi, że księgi podatkowe prowadzone rzetelnie i w sposób niewadliwy stanowią dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisów²⁰.

- (74) Księgi rachunkowe są prowadzone przez Stronę postępowania w formie elektronicznej, przy pomocy programu finansowo-księgowego [informacja chroniona].

Dowód: Pismo Strony z 11 czerwca 2021 r., [k. 44-46 (tom I)],

Dowód: Polityka rachunkowości na nośniku danych, [k. 47 (tom I)].

- (75) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup lub JPK_VAT_Sprzedaż, Prezes Urzędu wzywał Stronę w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - wystawionych lub otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

Dowód: Kopie faktur VAT i rachunków na nośniku danych, [k. 259 (tom II), k. 311 (tom II), k. 526 (tom IV), k. 532 (tom IV)].

Dowód: Kopie umów i zleceń transportowych na nośniku danych, [k. 259 (tom II), k. 311 (tom II)].

Dowód: Tabele z wyjaśnieniami Strony na nośniku danych, [k. 259 (tom II), k. 311 (tom II), k. 325 (tom III)].

Dowód: Pisma Strony z 8 listopada 2021 r., 15 listopada 2021 r., 18 listopada 2021 r., 22 listopada 2021 r., 15 grudnia 2021 r., 4 kwietnia 2023 r. oraz 18 kwietnia 2023 r. [k. 168-258 (tom I), k. 261-300 (tom III), k. 301-302 (tom III), k. 303-310 (tom III), k. 313-324 (tom III), k. 522-525 (tom IV), k. 527-531 (tom IV)].

- (76) W odniesieniu zarówno do świadczeń pieniężnych spełnianych przez Stronę postępowania jak i otrzymywanych przez Stronę od kontrahentów przelewem bankowym Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB, stanowiącej jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego.

- (77) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera nazwy podmiotów będących

²⁰ Zob. H. Dzwonkowski (red.), Ordynacja podatkowa. Komentarz, Wyd. 9, Warszawa 2020, art. 139. Nb IV.2.

stroną operacji, opisy operacji gospodarczych, wartości operacji oraz daty ich dokonania, salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²¹).

- (78) W tym miejscu wskazać należy, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnianych przez Stronę, za datę spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu przyjął datę obciążenia rachunku bankowego Strony, ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (Data Operacji), natomiast w odniesieniu do świadczeń pieniężnych otrzymywanych przez Stronę, za datę otrzymania świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu przyjął datę uznania rachunku bankowego Strony, ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (Data Operacji).
- (79) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują m.in:
- dane identyfikacyjne podmiotu, którego dotyczy plik JPK_WB (nazwę, NIP, dane adresowe),
 - numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
 - datę, kwotę, walutę oraz tytuł operacji a także nazwę podmiotu będącego stroną operacji,
 - saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego.
- (80) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: Data Operacji, Kwota Operacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przedstawionymi przez Stronę w Tabeli nr 1 i Tabeli nr 2 wskazującymi na datę zapłaty oraz kwotę transakcji bankowej.
- (81) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia przelewem świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Tabeli nr 1 - w odniesieniu

²¹ Broszura informacyjna dotycząca struktur JPK_WB.

do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie oraz w Tabeli nr 2 - w odniesieniu do świadczeń pieniężnych otrzymanych po terminie przez Stronę, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx” [k. 72 (tom I)].

Dowód: Tabela nr 2 w pliku „Należności_7792429566_2021_11_22.xlsx” na nośniku danych, [k. 311 (tom II)].

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 47 (tom I)].

- (82) W przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 lub Tabeli nr 2, a tymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania do wyjaśnienia braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie lub otrzymanie tychże świadczeń (np. potwierdzeń przelewu) i w oparciu o te dokumenty, ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia i otrzymania tych świadczeń pieniężnych przez Stronę.

Dowód: Kopie potwierdzeń przelewów, wyciągów bankowych oraz rozliczeń księgowych, [k. 259 (tom II), k. 311 (tom II), k. 526 (tom IV), k. 532 (tom IV)].

- (83) Pliki JPK_WB stanowią potwierdzenie zapłaty świadczeń pieniężnych dokonanej jedynie przelewem bankowym za pośrednictwem banków krajowych. Z przedstawionych przez Stronę informacji wynika natomiast, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron zostały dokonane w drodze potrąceń wzajemnych wierzytelności. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja okoliczności dot. spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB, przedstawione przez Stronę, tj.: dokumenty rozliczenia kompensat, w tym oświadczenia o potrąceniu.

Dowód: Tabela w pliku „Potrącenia_7792429566_2021_11_17.xlsx” oraz kopie dokumentów kompensat na nośniku danych, [k. 311 (tom II)], przekazane przy piśmie z 22 listopada 2021 r. [k.303-310 (tom II)].

Dowód: Kopie dokumentów potwierdzających potrącenie/kompensatę, obrazy zapisów księgowych z systemu księgowego, specyfikacje płatności, potwierdzenia przelewów na nośniku danych [k. 532 (tom IV)], przekazane przy piśmie z 18 kwietnia 2023 r. [k. 527-531 (tom IV)].

- (84) W konsekwencji, Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na następujących dowodach:

- a) Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, dotyczących zawartych transakcji handlowych przedstawionych w Tabeli nr 1 oraz Tabeli nr 2 oraz informacjach zawartych w komentarzach do tabel i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi oraz dowodami księgowymi, a także informacjach pochodzących od kontrahentów Strony;
- b) Częściach ksiąg podatkowych Strony - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK_VAT);
- c) Częściach ksiąg rachunkowych Strony w postaci zapisów księgowych dot. konkretnych transakcji handlowych;
- d) Dowodach księgowych:
 - fakturach VAT;
 - wyciągach bankowych w plikach JPK_WB;
 - potwierdzeniach przelewów;
 - poleceniach księgowania kompensat, oświadczeniach o rozliczeniu wzajemnych wierzytelności;
- e) Dokumentach prywatnych:
 - umowach;
 - korespondencjach elektronicznych.

6. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

- (85) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie lub nie zostały spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, pomimo upływu ich terminu zapłaty (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”).
- (86) Zakwestionowane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN), [informacja chroniona]. Strona postępowania spełniała zakwestionowane świadczenia pieniężne zarówno w formie zapłaty przelewem bankowym, jak i poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności oraz z uwzględnieniem wystawionych faktur korygujących.

(87) Powyższe uzasadniało wyodrębnienie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych w niżej wyszczególnione tabele opracowane przez Prezesa Urzędu ze względów analitycznych oraz w celu odrębnego omówienia w niniejszej decyzji. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, czyli świadczenia pieniężne niespełnione oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych zostały ujęte w niżej opisanych Tabelach Z.1., Z.2., Z.3., Z.4., Z.5. i Z.6. stanowiących załączniki do decyzji.

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
Z.1.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (w PLN)	[informacja chroniona]	5
Z.2.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	6
Z.3.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	7
Z.4.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (w PLN)	[informacja chroniona]	8
Z.5.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	9
Z.6.	Świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione przez Stronę po terminie ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy	[informacja chroniona]	10

- (88) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że źródłem danych zawartych w Tabelach Z.1., Z.2., Z.3., Z.4., Z.5. i Z.6. są informacje, wyjaśnienia i dokumenty pochodzące bezpośrednio od Strony postępowania, przekazane przez nią w toku postępowania każdorazowo na wezwanie Prezesa Urzędu.
- (89) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych zaprezentowanych przez Prezesa Urzędu w tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4., Z.5. i Z.6. oraz powody, dla których uznał poszczególne rodzaje zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem.
- (90) Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie od 1 listopada 2020 r. do 31 stycznia 2021 r., a zatem w okresie objętym postępowaniem.
- Dowód:** Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx” [k. 72 (tom I)].
- (91) Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT.
- Dowód:** Pliki JPK_VAT, [k. 72 (tom I)].
- (92) W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowód kopie tych faktur. Zawarcie umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych w uzgodnionym terminie zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym, nie budzą zatem wątpliwości.
- Dowód:** Kopie faktur VAT i rachunków, [k. 311 (tom II), 526 (tom IV)].
- (93) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

- (94) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;
 - przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (95) Przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.
- (96) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania przepisów Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy. Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika również, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że przedmiotowe świadczenia pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniem upadłościowym lub restrukturyzacyjnym, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł się na dokumentach oraz wyjaśnieniach Strony złożonych w trakcie prowadzonego postępowania.
- (97) Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach), Prezes Urzędu przyjął, co do zasady, daty wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonych tabelach i wyjaśnieniach w pismach z 11 czerwca 2021 r., 15 lipca 2021 r., 18 sierpnia 2021 r., 7 września 2021 r., 8 listopada 2021 r., 15 listopada 2021 r., 18 listopada 2021 r., 22 listopada 2021 r., 15 grudnia 2021 r., 4 kwietnia 2023 r., 18 kwietnia 2023 r., o ile znalazły one potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w postępowaniu. W odniesieniu do terminów zapłaty, co do ustalenia których Prezes Urzędu miał wątpliwości, Strona postępowania przedłożyła wyjaśnienia oraz materiały dowodowe w postaci faktur, dokumentów wzajemnych rozliczeń i umów handlowych.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx”, [k. 72 (tom I)].

Dowód: Kopie faktur VAT i rachunków załączone do pisma z 8 listopada 2021 r. [k. 187-257 (tom II)] oraz na nośniku danych, [k. 259 (tom II), k. 311 (tom II), k. 526 (tom IV), k. 532 (tom IV)].

Dowód: Kopie umów kupna/sprzedaży załączone do pisma z 8 listopada 2021 r., [k. 187-257 (tom II)] oraz na nośniku danych, [k. 259 (tom II), k. 311 (tom II)].

Dowód: Dokumenty potwierdzające dokonanie potrąceń na nośniku danych, [k. 311 (tom II), k. 532 (tom IV)].

Dowód: Pisma Strony z 8 listopada 2021 r., 15 listopada 2021 r., 18 listopada 2021 r., 22 listopada 2021 r., 15 grudnia 2021 r., 4 kwietnia 2023 r. oraz 18 kwietnia 2023 r. [k. 168-258 (tom I), k. 261-300 (tom III), k. 301-302 (tom III), k. 303-310 (tom III), k. 313-324 (tom III), k. 522-525 (tom IV), k. 527-531 (tom IV)].

- (98) Prezes Urzędu wziął pod uwagę zasady obliczania terminu zapłaty wynikające z treści umów zawieranych przez Stronę z kontrahentami [informacja chroniona], w odniesieniu do świadczeń pieniężnych opatrzonych przez Stronę w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” komentarzem „[informacja chroniona]”.
- (99) W treści pisma z 15 lipca 2021 r. Strona szczegółowo opisała w jaki sposób liczony jest termin zapłaty w przypadku [informacja chroniona] załączając jako dowód [informacja chroniona] oraz wskazała jak informacje te ujęte zostały w Tabeli nr 1.
- (100) Zgodnie z wyjaśnieniami Strony i treścią zapisów umownych [informacja chroniona].
- (101) Strona wyjaśniła, że w kolumnie 8 Tabeli nr 1 (Termin zapłaty według umowy (data format DD.MM.RRRR)) terminy zapłaty wskazane zostały zgodnie z zawartymi z kontrahentami [informacja chroniona].
- (102) Powyższe wyjaśnienia Strony i precyzyjne wskazania w Tabeli nr 1 w odniesieniu do przedmiotowych świadczeń pieniężnych, poparte przedłożonymi dowodami i niesprzeczne z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu uznał za wiarygodne i przyjął w swoich ustaleniach terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1.
- (103) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego.
- (104) Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z asymetrycznych transakcji

handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca, wystąpiły sytuacje, w których Strona stosowała terminy zapłaty przekraczające 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem naruszające art. 7 ust. 2a Ustawy. W stosunku do tych transakcji handlowych, Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty lub spełniła je po tym terminie.

(105) Na podstawie oświadczeń złożonych przez kontrahentów Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił, że [informacja chroniona].

Dowód: Pisma kontrahentów Strony z oświadczeniami o posiadanym statusie przedsiębiorcy przysłane w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu [k. 492-493 i k. 517-519 (tom IV)].

(106) W stosunku do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikających z trzech faktur wyszczególnionych w Tabeli Z.6 Prezes Urzędu uznał, że stosowane umowne terminy zapłaty naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, gdyż:

- wynikały z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r.;
- Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca;
- umowne terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(107) Wobec powyższego, w stosunku do tych świadczeń pieniężnych i w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, badając terminowość spełniania przez Stronę postępowania tych świadczeń pieniężnych i obliczając długość opóźnienia w ich spełnieniu, Prezes Urzędu zastosował maksymalny termin zapłaty 60 dni liczonych od dnia doręczenia Stronie faktury, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(108) Na podstawie wskazanej przez Stronę w Tabeli nr 1 daty wpływu faktury (dowodu zakupu), potwierdzonej jednocześnie w plikach JPK_VAT, Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty dla każdego ze świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych

zawartych po 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych²² i obliczył liczbę dni opóźnienia zgodnie z założeniami opisanymi w punkcie V.5.1 uzasadnienia.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx” [k. 72 (tom I)];

Dowód: Pliki JPK_VAT [k. 72 (tom I)].

(109) W odniesieniu do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, wymienionych w Tabelach Z.1., Z.2., Z.3., Z.4., Z.5. oraz Z.6. które zostały spełnione w całości bądź częściowo przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB - w zakresie w jakim te informacji były ze sobą spójne.

(110) W zakresie w jakim informacje przekazane przez stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierdzeń przelewu oraz szczegółowych zestawień, zawierających dane o wszystkich dokumentach składających się na rozliczenie świadczeń pieniężnych ujętych w Tabeli nr 1. Zestawienia obejmują informacje o poszczególnych świadczeniach pieniężnych wynikających z faktur oraz rachunków, potrąconych z nimi świadczeniach pieniężnych wynikających z dokumentów korygujących, dokonanych przelewach potwierdzonych wyciągami bankowymi oraz dokumentami potwierdzającymi wzajemne potrącenia (np. dokumenty kompensat).

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx”, [k. 72 (tom I)];

Dowód: Kopie potwierdzeń przelewów, wyciągów bankowych oraz rozliczeń księgowych, [k. 187-257 (tom II), k. 259 (tom II), k. 311 (tom II), k. 526 (tom IV), k. 532 (tom IV)];

Dowód: Dokumenty potwierdzające dokonanie potrąceń, [k. 311 (tom II), k. 532 (tom IV)].

(111) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowych metod zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności (określane również mianem kompensat).

²² Z zastrzeżeniem art. 115 k.c.

(112) Strona postępowania złożyła wyjaśnienia dotyczące mechanizmu dokonywania potrąceń jako formy spełniania świadczeń pieniężnych. Zgodnie z oświadczeniem [informacja chroniona].

Dowód: Pismo Strony postępowania z 15 lipca 2021 r. [k. 50-71 (tom I)].

(113) Dokonując oceny terminowego spełniania świadczeń pieniężnych spełnianych w części przez potrącenie, Prezes Urzędu uwzględnił wartości wierzytelności potrącanych w takim zakresie w jakim pomniejszały one kwotę pozostałą do zapłaty przelewem bankowym, przyjmując jednocześnie wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikającą z faktury zakupu, do zapłaty której Strona była zobowiązana, zweryfikowaną w ewidencji podatkowej w plikach JPK_VAT oraz wskazaną przez Stronę w Tabeli nr 1 datę zapłaty zweryfikowaną w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB lub potwierdzeniach przelewów.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „7792429566_2021_07_14.xlsx”, [k. 72 (tom I)].

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 72 (tom I)].

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 47 (tom I)].

Dowód: Potwierdzenia przelewu na elektronicznym nośniku danych dołączonym do pisma z 18 kwietnia 2023 r. [k. 532 (tom IV)].

(114) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, co do których Prezes Urzędu stwierdził, że kwota przelewu bankowego wykonanego na rzecz kontrahenta nie pokrywała całkowitej wartości świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury zakupu, Strona przedłożyła [informacja chroniona] oraz kopie dokumentów księgowych (not obciążeniowych, faktur sprzedaży, faktur korygujących), które potwierdzały uprawnienie Strony do otrzymania od kontrahenta określonych w tych dokumentach kwot.

Dowód: Kopie not księgowych, faktur sprzedaży oraz faktur korygujących na elektronicznym nośniku danych dołączonym do pism Strony z 22 listopada 2021 r. oraz z 18 kwietnia 2023 r. [k. 311 (tom II), k. 532 (tom IV)].

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 47 (tom I)].

(115) Tabele Z.4. oraz Z.5. zawierają świadczenia pieniężne, których zapłata była dokonywana w częściach, a które zostały przez Stronę zaprezentowane w Tabeli nr 1 wielokrotnie, pod różnymi liczbami porządkowymi. Wartość świadczenia pieniężnego wskazana w kolumnie „*Kwota potrącenia/kwota przelewu bankowego w terminie*” odnosi się do tej części świadczenia pieniężnego, która została spełniona w terminie i nie jest uwzględniona przy obliczaniu sumy świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem.

7. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r.

- (116) Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych była ustalana w walutach złoty (PLN), [informacja chroniona].
- (117) Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Ustalenia w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, obrazują wykazane Tabele nr Z.2., Z.3., Z.5.
- (118) Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-31 maja 2020 r.,
 - na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-30 czerwca 2020 r.,
 - na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-31 lipca 2020 r.,
 - na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-31 sierpnia 2020 r.,
 - na dzień 31 sierpnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-30 września 2020 r.,
 - na dzień 30 września 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-31 października 2020 r.,
 - na dzień 30 października 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-30 listopada 2020 r.,
 - na dzień 30 listopada 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-31 grudnia 2020 r.,
 - na dzień 31 grudnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1-31 stycznia 2021 r.

- (119) Dokonanie przewalutowań w oparciu o zasady powyższe uzasadnione jest brzmieniem Ustawy²³, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosowanie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy czy też do weryfikacji przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6.
- (120) W odniesieniu do kwestii przewalutowania wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (121) W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r. suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych

²³ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (dalej: „Ustawa nowelizująca”). Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

po terminie przez Kuehne+Nagel sp. z o.o. wyniosła [informacja chroniona], a zatem przekracza próg ustawowy 5 000 000 zł, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(122) Biorąc pod uwagę opisane wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., tj.:

- Strona posiadała status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy,
- Strona nie posiadała statusu podmiotu publicznego,
- Strona zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
- Suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie 3 kolejnych miesięcy przekroczyła 5 000 000 zł (wyniosła [informacja chroniona]).

(123) W związku z powyższym w niniejszej sprawie należało stwierdzić, że w okresie objętym postępowaniem - stanowiącym listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r. - Strona postępowania naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

VI. Administracyjna kara pieniężna i przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

(124) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy²⁴. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam akt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

²⁴ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

(125) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

1. Przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

(126) W treści art. 13v ust. 6-8²⁵ ustawodawca przewidział przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej - odpowiedzialność, o której mowa powyżej nie ma zatem charakteru absolutnego.

1.1. Przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy

(127) Zgodnie z brzmieniem art. 13v ust. 6 Ustawy „Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem”.

(128) Zgodnie z dyspozycją art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę w okresie objętym postępowaniem.

²⁵ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej. Wszelkie odniesienia w niniejszej decyzji do treści art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy, dotyczą wymienionych przepisów w brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

- (129) W swoim piśmie z 22 listopada 2020 r. Strona przekazała informacje o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w formie uzupełnionej Tabeli nr 2 w pliku „Należności_7792429566_2021_11_22.xlsx”.
- (130) Na podstawie przedstawionych przez Stronę w Tabeli nr 2 informacji, Prezes Urzędu obliczył sumę wartości świadczeń pieniężnych wynikających z dowodów sprzedaży, co do których Strona wykazała opóźnienie w otrzymaniu zapłaty od kontrahentów i ustalił, że kwota ta wynosi [informacja chroniona].
- (131) Jako podstawę dokonanych obliczeń Prezes Urzędu przyjął wartość świadczenia pieniężnego wskazaną przez Stronę w Tabeli nr 2. Wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie wyrażone w walutach obcych zostały przez Prezesa Urzędu przewalutowane zgodnie z zasadami przyjętymi w odniesieniu do świadczeń pieniężnych niespełnionych i spełnionych po terminie przez Stronę.
- (36) Ponadto - analogiczne do ustaleń w zakresie świadczeń pieniężnych niespełnionych i spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem - Prezes Urzędu pominął:
- świadczenia pieniężne, co do których ustalił, że Strona otrzymała je w terminie;
 - świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 stycznia 2021 r.
- (132) Po dokonaniu opisanych powyżej wyłączeń, Prezes Urzędu dokonał zestawienia informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych oraz otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r. w Tabelach N.1 i N.2 stanowiących załączniki do decyzji.
- (133) Obliczona przez Prezesa Urzędu suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę lub otrzymanych po terminie w okresie listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r. - na podstawie informacji przekazanych przez Stronę w Tabeli nr 2 - wynosi [informacja chroniona] i tym samym jest niższa od ustalonej sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie, która wynosi [informacja chroniona].
- (134) W świetle powyższych ustaleń dokonanych w oparciu o przedstawiony przez Stronę materiał dowodowy, Prezes Urzędu nie stwierdził podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o treść art. 13v ust. 6 Ustawy.

1.2. Przestanka, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy

- (135) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy, „w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”.
- (136) Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu²⁶. Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia.²⁷ Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy „przemожne”. Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie *ad casum*.
- (137) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na tle prawa zobowiązań przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania²⁸. W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności ekskulpacyjne) może się strona zatem powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania

²⁶ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

²⁷ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

²⁸ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43.

oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, niewykonaniem zobowiązania.²⁹

- (138) Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary administracyjnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia.
- (139) Zdaniem Prezesa Urzędu w analizowanym stanie faktycznym nie można przyjąć, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania było zjawisko siły wyższej, a zatem nie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.
- (140) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w sprawie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określona w art. 13v ust. 7 Ustawy.

1.3. Przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy

- (141) Zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy, „w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie. Określając przesłankę, od której zależy zastosowanie uznania administracyjnego ustawodawca posłużył się zatem pojęciem niedookreślonym „uzasadnionego przypadku”, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo.
- (142) Przedmiotowy przepis jest przejawem „uznania administracyjnego”, umożliwiającego organowi administracyjnemu elastyczne kształtowanie treści skutku prawnego³⁰. Jak trafnie wskazuje P. Przybysz, „uznanie administracyjne polega na możliwości wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym stanie faktycznym. Granice swobody organu wynikają z normy prawa, swoboda ta może polegać na tym, że: 1) organ może wydać decyzję pozytywną lub

²⁹ Tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1971 r., II CR 388/71, OSNCP 1972/3/58. Rozważania SN dotyczą wprowadzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

³⁰ Zob. Wyrok NSA z 21 maja 2001 r., II Sa/Kr 541/01, niepubl.

negatywną; 2) organ może ukształtować treść rozstrzygnięcia w granicach wynikających z normy prawa”³¹. Przyjąć zatem należy, że to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności, będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej.

(143) W ocenie Prezesa Urzędu takim obiektywnie słusznym przypadkiem może być, np. ustalenie, że nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami. Z kolei „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki, interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Wskazać jednak należy, że zawsze decydują o tym indywidualne okoliczności konkretnego przypadku. Wynika to chociażby z faktu, że nawet podobne zachowania przedsiębiorców mogą w różny sposób wpływać na stan konkurencji na rynku³².

(144) Również w literaturze przedmiotu wskazuje się, że art. 13v ust. 8 Ustawy mógłby mieć zastosowanie w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, np. doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów³³.

(145) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)³⁴. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.

(146) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej³⁵. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary

³¹ P. Przybysz, Instytucje prawa administracyjnego, LEX/el. 2020.

³² Por. C. Banasiński, Dyskrecjonalność w prawie antymonopolowym, Warszawa 2015 s. 429.

³³ Por. A. Jakubowski, Komentarz do art. 13 (w:) K. Osajda (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Komentarz wyd. 4, Legalis/el. 2021.

³⁴ Zob. A. Piszcz, Sankcje w polskim prawie antymonopolowym, Białystok 2013 s. 59 - 60.

³⁵ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków³⁶.

(147) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, zdecydowano się na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. W ten sposób ma powstać realny mechanizm wymuszający (w obawie przed sankcją) dokonywanie płatności w terminie. Niewątpliwie celem Ustawy jest w perspektywie poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

(148) Mając na uwadze powyższe, pojęcie „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być interpretowane z uwzględnieniem całego kontekstu normatywnego tego przepisu, jak również przez pryzmat celów Ustawy i funkcji kary. A zatem dokonując jego wykładni należy wziąć pod uwagę:

- istotę deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej;
- konstrukcję kary - która jest sumą kar jednostkowych za każdy dzień opóźnienia, w czym wyraża się jej proporcjonalność w stosunku do skali naruszenia zakazu;
- obligatoryjność kary, której wymierzenie - wobec treści art. 13v ust. 1 zd. 1 Ustawy - jest zasadą w prowadzonych postępowaniach;
- przypadki obligujące do odstąpienia od wymierzenia kary uregulowane w: art. 13v ust. 7 Ustawy - jeżeli przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej i w art. 13v ust. 6 Ustawy - jeżeli podmiot dopuszczający się naruszenia sam był „ofiara zatorów płatniczych”;

³⁶ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

- zakres uznania administracyjnego w przypadku spełnienia przesłanki „uzasadnionego przypadku”, w tym wybór konsekwencji prawnych pomiędzy odstąpieniem od wymierzenia kary albo nieodstępowaniem od jej wymierzenia, bez możliwości częściowego odstąpienia od wymierzenia kary lub jej miarkowania.

- (149) Biorąc pod uwagę wybór konsekwencji prawnych „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, musi być na tyle istotny, że nie wchodzi w grę miarkowanie kary lub jej obniżenie lecz odstąpienie od wymierzenia całej kary albo nieodstępowanie od jej wymierzenia. Chodzi więc o sytuację, w której wymierzenie kary jest w ogóle nieuzasadnione. W ocenie Prezesa Urzędu może ona zachodzić wówczas, gdy w okolicznościach danego przypadku kara miałaby nie osiągnąć swych funkcji prewencyjnych (wychowawczych) lub represyjnych z uwzględnieniem celu Ustawy, którym jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem wierzycieli i wprowadzenie kultury terminowych płatności.
- (150) Oceniając, czy w sprawie zachodzi przesłanka „uzasadnionego przypadku” do odstąpienia od wymierzenia kary należy mieć na względzie, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo opóźnienie, bez względu na stopień winy, czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej (art. 13v ust. 7 Ustawy). Dodatkowo, zdaniem ustawodawcy, kara nie jest zasadna również w sytuacji, gdy sam sprawca jest ofiarą zatorów, chociaż zachowanie jego również w tym przypadku jest oceniane nagannie, bowiem odstępując od wymierzenia kary Prezes Urzędu dokonuje pouczenia (art. 13 v ust. 6 Ustawy).
- (151) Odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego jest ukształtowana podobnie do ogólnych zasad odpowiedzialności za spełnienie po terminie świadczenia pieniężnego i roszczenia odsetkowego. Kara naliczana jest za każde jednostkowe świadczenie, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a nie zostało spełnione w terminie. O wysokości kary decyduje długość opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje zatem swym charakterem do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, a zatem do wartości kredytu, którego udzielenie zostało wymuszone na wierzycielu poprzez nieterminową zapłatę świadczenia pieniężnego. Jest to zarazem wyraz proporcjonalności kary do skali naruszenia zakazu. W takiej konstrukcji kary realizuje się również jej funkcja prewencyjna wynikająca z celów Ustawy - zapobieganie zatorom płatniczym poprzez zniechęcenie dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub

stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej.

(152) Należy też mieć na uwadze, że w przypadku ustalenia istnienia nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych zasadą jest wymierzenie kary. Koreponduje to z faktem, że istotą tego deliktu jest stan opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a zatem stan, w którym - zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności kontraktowej - świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w terminie, bez względu na przyczynę opóźnienia - chyba że wchodzi w grę przeszkoda w postaci siły wyższej. Dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 26 września 2002 r. (III SA 659/01)³⁷ w odniesieniu do wykładni pojęć niedookreślonych „ważny interes podatnika” oraz „interes publiczny” jako przesłanek umorzenia zaległości podatkowej na podstawie art. 67 §1 Ordynacji podatkowej, stwierdzając, że skoro umorzenie zaległości podatkowej jest sytuacją nadzwyczajną, a zasadą powinno być płacenie podatków, to tym samym przypadki odpowiadające użytym pojęciom niedookreślonym powinny posiadać tę samą cechę. Nie mogą ich stanowić tylko niepowodzenia w działalności gospodarczej, brak wiedzy i nieznanomość przepisów prawa u podatnika, lecz tylko takie czynniki, które są niezależne od jego sposobu postępowania, a więc takie, na które nie miał on wpływu.

(153) Biorąc pod uwagę powyższe, „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary powinien wiązać się z zaistnieniem okoliczności niezależnych od Strony, nadzwyczajnych lub niezależnych od jej postępowania, w obliczu których wymierzenie jej kary będzie nieuzasadnione. Kara nie spełni bowiem swoich funkcji prewencyjnych lub represyjnych. Bez wątplenia nie może tu zatem chodzić o problemy organizacyjne Strony, które stały się przyczyną opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych i doprowadziły do popełnienia deliktu administracyjnego. Sprzeciwiałoby się to bowiem opisanemu powyżej kontekstowi normatywnemu art. 13v ust. 8 Ustawy, a także celom Ustawy.

(154) Ustalenie zakresu pojęcia „uzasadnionego przypadku” powinno być również dokonywane z poszanowaniem zasady równości wobec prawa. Zgodnie z konstytucyjnymi zasadami równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji, wyrażonymi w art. 32 Konstytucji RP, wszystkie podmioty są równe wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zakaz dyskryminacji w procesie stosowania prawa oznacza zakaz nieuzasadnionego, nie znajdującego oparcia w normach prawnych, różnego kształtowania

³⁷ Wyrok wraz z glosą M. Jaśkowskiej, OSP 2003/9/112.

sytuacji prawnej podobnych podmiotów prawa. Dyskryminacja oznacza nierówne traktowanie podobnych podmiotów prawa w indywidualnych przypadkach, gdy zróżnicowanie to nie znajduje uzasadnienia w normach prawnych³⁸. Chodzi tu zarówno o pogorszenie sytuacji prawnej określonej grupy podmiotów, jak i o polepszenie sytuacji określonej grupy podmiotów (uprzywilejowanie) kosztem innych grup³⁹. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zasady te odnosi się nie tylko do osób fizycznych, ale także osób prawnych i wszelkich innych podmiotów konstytucyjnych praw i wolności⁴⁰.

- (155) Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, rozważając, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę powołane przez Stronę okoliczności i całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i ocenił je z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.
- (156) W piśmie z 17 lipca 2023 r. Strona wskazała przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy powołując się szczególnie na krótki czas opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę wobec jej kontrahentów, podczas gdy opóźnienie w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez kontrahentów na rzecz Strony było znacznie dłuższe. Strona wskazuje także, iż [informacja chroniona].
- (157) Nie ulega wątpliwości, że decyzja o odstąpieniu od wymierzenia kary na podstawie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy jest decyzją wydawaną w ramach uznania administracyjnego. Świadczy o tym chociażby użycie sformułowania „może”. Do organu należy zatem wybór konsekwencji prawnej.
- (158) Jednak zastosowanie uznania administracyjnego, czyli wybór konsekwencji prawnej, uzależnione jest od spełnienia ustawowej przesłanki wskazanej w hipotezie normy prawnej - czyli zaistnienia „uzasadnionego przypadku”. Ustawodawca posłużył się tutaj pojęciem niedookreślonym, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo. Biorąc pod uwagę ukształtowaną linią orzecznictwa, zwłaszcza w zakresie stosowania przez organy administracji przepisów dotyczących ulg i zwolnień w ramach uznania administracyjnego - należy przyjąć, że dopiero po wystąpieniu przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary, organ administracyjny ma możliwość wyboru konsekwencji prawnej stanu faktycznego, albowiem dopiero wtedy działa w granicach uznania administracyjnego. Dopiero zatem spełnienie przesłanki określonej w normie prawnej powoduje, że organ przechodzi do etapu

³⁸ Wyrok TK z 15.7.2010 r., sygn. akt K 63/07, OTK-A 2010, Nr 6, poz. 60

³⁹ Uzasadnienie orzeczenia TK z 9.3.1988 r., sygn. akt U 7/87, OTK 1988, Nr 1, poz. 1.

⁴⁰ Wyrok TK z 18.4.2000 r. sygn. akt K 23/99, OTK 2000, Nr 3, poz. 89.

decyzyjnego - rozstrzygnięcia w ramach uznania. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny - sferę pojęć niedookreślonych należałoby odróżnić od sfery uznania administracyjnego. Pierwsza podlega pełnej wykładni w procesie interpretacji prawa, druga zaś dotyczy wyboru konsekwencji zaistnienia normy prawnej w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego.

(159) W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu ustalił, że nie zachodzi „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary, a zatem stwierdził brak przesłanek do dokonania rozstrzygnięcia w ramach uznania administracyjnego. Ustalenia Prezesa dotyczą zatem sfery wykładni pojęcia „uzasadnionego przypadku”, nie zaś sfery uznania administracyjnego. Okoliczność, że opóźnienia Strony w spełnianiu świadczeń pieniężnych na rzecz swoich kontrahentów były krótsze aniżeli opóźnienia jej partnerów handlowych w stosunku do Kuehne+Nagel sp. z o.o. świadczy jedynie o lepszej kulturze płatniczej Strony w zakresie analizowanych przypadków. Nie stanowi ona jednak - sama w sobie - uzasadnionego przypadku skłaniającego Prezesa Urzędu do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Nie sposób bowiem premiować zachowania, które odbiegało jednak od obowiązującej normy w stosunkach płatniczych pomiędzy przedsiębiorcami. Nie stanowią również uzasadnionego przypadku nieznaczne [informacja chroniona], opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych. Nie oznacza to jednak, że krótsze okresy opóźnień są całkowicie irrelevantne, gdyż wpływają one na niższe kary jednostkowe, jako że jedną ze zmiennych we wzorze stanowiącym podstawę wymiaru kary jest liczba „n” - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Co więcej, obowiązujący w niniejszym postępowaniu model wymierzenia kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych został ukształtowany tak, że wymierzana jest przez Prezesa UOKiK kara w wysokości nie większej niż korzyści jakie uzyskał przedsiębiorca z tytułu poczynionych przez niego opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych.

(160) Dokonując ustaleń w tym zakresie Prezes Urzędu wziął przy tym pod uwagę cały kontekst normatywny przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy oraz cele i funkcje Ustawy, a także całokształt okoliczności niniejszej sprawy, w tym wszystkie okoliczności podniesione przez Stronę.

2. Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 17 lipca 2023 r. w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 21 czerwca 2023 r.

- (161) W piśmie z 17 lipca 2023 r., stanowiącym odpowiedź Strony na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 21 czerwca 2023 r. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, Strona wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie oraz zgłoszonych żądań wskazując w szczególności na brak odniesienia się przez Prezesa Urzędu do poszczególnych wyjaśnień i dowodów; brak precyzyjnego wskazania, które świadczenia zostały wyłączone od rozstrzygnięcia oraz powołując się istniejące przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Strona postępowania podniosła, że nie zgadza się z częścią stanowiska przedstawionego przez Prezesa UOKiK oraz kwestionuje część wyliczeń dokonanych i przedstawionych przez Prezesa UOKiK w tabelach załączonych do zawiadomienia.
- (162) W tym miejscu należy wskazać, że Prezes Urzędu w toku postępowania wziął pod uwagę wszystkie wyjaśnienia i dowody przedstawione przez Stronę, w szczególności dowody, które miały istotny wpływ na określenie terminowości spełniania poszczególnych świadczeń pieniężnych. Strona przedstawiła liczne wyjaśnienia zawarte w treści składanych pism i załączanych do nich zestawień tabelarycznych oraz dowody w postaci faktur, umów, zleceń transportowych, a także korespondencji z kontrahentami. Po wnikliwej weryfikacji przedłożonych materiałów Prezes UOKiK stwierdził, że nie wszystkie przedstawione przez Stronę okoliczności usprawiedliwiały spełnianie świadczeń pieniężnych w terminach późniejszych niż wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 jako terminy uzgodnione z kontrahentami.
- (163) Odnosząc się do zarzutów Strony zawartych w piśmie z 17 lipca 2023 r., Prezes Urzędu wskazuje, że na podstawie przedstawionych przez Stronę w piśmie z 8 listopada 2021 r. wyjaśnień i przedłożonych dowodów dotyczących [informacja chroniona]. W ocenie Prezesa Urzędu, Strona będąca dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego w przypadku odroczonego terminu zapłaty, zastrzeżonego na korzyść dłużnika, winna tak ukształtować procesy rozliczeniowe funkcjonujące w jej przedsiębiorstwie, aby przed upływem tego terminu dopełnić obowiązku zapłaty na rzecz kontrahenta.
- (164) Odnosząc się natomiast do wskazanej przez Stronę faktury [informacja chroniona], Prezes Urzędu informuje, że nie zidentyfikował faktury o powyższym numerze w Tabeli nr 1, a w konsekwencji wśród zakwestionowanych świadczeń pieniężnych nie ma świadczenia wynikającego z ww. dowodu zakupu.

- (165) Biorąc pod uwagę pozostałe zarzuty Strony, Prezes Urzędu ponownie przeanalizował dowody przedstawione w toku postępowania przez Stronę. [informacja chroniona].
- (166) Odnosząc się do świadczeń pieniężnych, dla których Strona postępowania podniosła „brak terminowego dostarczenia faktury” wskazać należy co następuje. Zdaniem Prezesa Urzędu, otrzymanie przez Stronę zamówionych towarów czy też wykonanie na rzecz Strony zamówionych usług, nakłada na Stronę obowiązek wywiązania się z zawartej transakcji handlowej, tj. do spełnienia świadczenia pieniężnego w ustalonym terminie. Należy podkreślić, że faktura nie jest elementem stosunku zobowiązaniowego, w tym umowy sprzedaży, a ma ona przede wszystkim znaczenie dla wykonania obowiązków podatkowych i powinna być następstwem wcześniej zawartej umowy, ale umowy nie może zastępować. W przypadku gdy pomiędzy stronami nie została zawarta pisemna umowa, faktura może stanowić dowód na okoliczność istnienia stosunku zobowiązaniowego. Nie jest jednak dowodem, który jednoznacznie przesądza o istnieniu roszczenia, a jedynie prywatnym oświadczeniem osoby, której podpis widnieje na dokumencie⁴¹. Co do zasady, ewentualne uchybienia normom prawa podatkowego nie wpływają na skuteczność i ważność umowy sprzedaży oraz nie modyfikują obowiązków stron umowy, co potwierdza również orzecznictwo cywilne i administracyjne⁴². Nie negując wspomnianego wyżej dowodowego znaczenia faktury, stwierdzić należy, że brak lub opóźnienie doręczenia dokumentu księgowego, jakim jest faktura, nie zwalnia dłużnika z obowiązku dokonania w ustalonym terminie zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi. Niewywiązanie się przez sprzedającego z obowiązku wystawienia faktury może natomiast skutkować powstaniem po jego stronie odpowiedzialności za wywołaną tym szkodę polegającą na niemożności odliczenia podatku VAT. W ocenie Prezesa Urzędu powyższe znajduje zastosowanie szczególnie w profesjonalnym obrocie handlowym (a za taki należy uznać transakcje handlowe w rozumieniu Ustawy) w którym dłużnik - stosownie do brzmienia art. 355 § 1 Kodeksu cywilnego - obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Zgodnie z art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Oznacza to, że nieotrzymanie faktury nie wyklucza konieczności spełnienia świadczenia pieniężnego

⁴¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2015 r. sygn. akt V CSK 312/14

⁴² Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach V Wydział Cywilny z dnia 20 kwietnia 2016 r. V ACa 701/15, Wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 maja 2015 r. X GC 831/14, Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 kwietnia 2007 I SA/Go 160/06.

w sytuacji, w której druga strona transakcji handlowej prawidłowo wykonała swoje zobowiązanie - w omawianych przypadkach o charakterze niepieniężnym.

- (167) Przepisy kodeksu cywilnego regulujące *essentialia negotii* poszczególnych umów (w tym także przepisy dotyczące umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług) nie wprowadzają jako przedmiotowo istotnego składnika treści czynności prawnej obowiązku doręczenia kontrahentowi faktury VAT.
- (168) Podsumowując tę część rozważań, należy podkreślić, że wystawienie faktury VAT stanowi realizację przez sprzedawcę obowiązku publicznoprawnego, wynikającego z ustaw podatkowych. Dłużnik - odbiorca świadczenia niepieniężnego - zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi niezależnie od wystawienia faktury VAT. Jej wystawienie, poza realizacją obowiązków publicznoprawnych, stanowi potwierdzenie zawartej umowy i przypomnienie o zapłacie. Obowiązek zapłaty wynagrodzenia wynika z zawartej wcześniej umowy - pisemnej lub ustnej, nie zaś z faktu wystawienia faktury VAT. Strony mogą jednakże powiązać termin zapłaty z faktem doręczenia faktury VAT. Jednak, w tych przypadkach nie dojdzie do sytuacji, w której uzgodniony termin zapłaty upływa przed doręczeniem faktury VAT.
- (169) Wskazać również należy, że taka płatność (wykonana na podstawie faktury doręczonej już po upływie terminu zapłaty) może zostać mimo to uznana za opóźnioną. Nawet jeśli kontrahenci nie kwestionują takiej płatności jako opóźnionej, to nie oznacza, iż w rzeczywistości taka ona nie jest. Kontrahenci bowiem często i z różnych powodów decydują się na odstąpienie od egzekwowania powstałych z mocy prawa skutków opóźnienia w płatności, czyli dochodzenia od kontrahenta należnych im odsetek za opóźnienie (np. z uwagi na niską kwotę tych odsetek, niewielkie opóźnienie w płatności, potrzebę zachowania relacji gospodarczych z kontrahentem), co jednak nie oznacza, że płatność nie była opóźniona i obowiązek zapłaty odsetek nie powstał. Jeśli więc Strona postępowania otrzymała towar/została wykonana na jej rzecz usługa i nie otrzymała ona faktury, to jako profesjonalista wykonujący swoją działalność gospodarczą z należytą starannością, powinna zwrócić się do kontrahenta o niezwłoczne doręczenie faktury czy też o przekazanie informacji dotyczącej rachunku bankowego, na który należy dokonać zapłaty albo chociażby o przekazanie informacji o dacie wystawienia faktury, w celu należytego spełnienia obowiązku wynikającego z umowy, tj. zapłaty wynagrodzenia na rzecz kontrahenta. Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że Strona postępowania, jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, powinna była wykazać się większą przezornością i przewidzieć ewentualne negatywne konsekwencje takich zdarzeń.

- (170) W tym miejscu należy wskazać, że Prezes Urzędu analogicznie do „Tabeli B ze zmianami” przeanalizował i częściowo przychylił się do wyjaśnień ujętych w tabelach z naniesionymi przez Stronę zmianami załączonymi do pisma z 8 listopada 2021 r. oraz 22 listopada 2021 r. w przypadkach uzasadnionych i podpartyh właściwymi dowodami.
- (171) W zakresie, w jakim Strona zarzuciła Prezesowi Urzędu, że wraz z przedmiotowym zawiadomieniem nie zostało precyzyjnie wskazane, które świadczenia pieniężne zostały pominięte od rozstrzygnięcia, należy wskazać, że celem zawiadomienia z uszczegółowieniem zarzutów było umożliwienie Stronie skorzystania z przysługującego jej prawa do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (art. 10 § 1 k.p.a.). W świetle art. 75 § 1 i art. 78 § 2 *in fine* k.p.a. przedmiotem dowodu może być jedynie okoliczność mająca znaczenie dla sprawy (G. Łaszczyca, C. Martysz [w:] A. Matan, G. Łaszczyca, C. Martysz, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-103, wyd. III, Warszawa 2010, art. 75 Nb VII.2; H. Knysiak-Sudyka [w:] H. Knysiak-Sudyka (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. II, Warszawa 2019, art. 75 Nb 1.4; J. Wegner [w:] Z. Kmiecik, M. Wojtuń, J. Wegner, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2023, art. 75 Nb 4).
- (172) Analizując przekazane przez Stronę informacje Prezes Urzędu ustalał w pierwszej kolejności, które świadczenia pieniężne (bądź inne zobowiązania Strony o charakterze pieniężnym) należało pominąć od rozstrzygnięcia, czemu dał wyraz w punkcie V.1 zawiadomienia z 21 czerwca 2023 r. W przedmiotowym zawiadomieniu - kierując się zasadą wskazywania faktów istotnych dla rozstrzygnięcia (art. 10 § 1 k.p.a.) - wskazał jedynie te świadczenia pieniężne, które są relewantne dla ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia i zaprezentował je Stronie w tabelach załączonych do tego zawiadomienia.
- (173) Reasumując, skoro zarzut Strony koncentruje się na braku zestawienia świadczeń pieniężnych, które nie stanowią podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, to tym samym należy stwierdzić, że jest on oczywiście bezzasadny.
- (174) Odniesienie się Prezesa UOKiK do zarzutów Strony dotyczących [informacja chroniona] znalazło swoje odzwierciedlenie w punkcie V.4 uzasadnienia, zaś w zakresie przestanki odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy - w punkcie VI.1.3 uzasadnienia.
- (175) W swoim piśmie z 17 lipca 2023 r. Strona wskazała również na zbyt krótki - w jej ocenie - czas na dokładne zapoznanie i odniesienie się do zgromadzonych dowodów i twierdzeń

oraz ich oceny dokonanej przez Prezesa UOKiK, mając na uwadze ilość zebranych w trakcie postępowania danych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia.

(176) Prezes Urzędu wskazuje, że źródłem danych, na podstawie których Prezes UOKiK dokonał ustaleń faktycznych w zakresie świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie przez Stronę lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, a które to ustalenia w konsekwencji znalazły swoje odzwierciedlenie w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3., Z.4., Z.5. oraz Z.6. są informacje, wyjaśnienia i dokumenty pochodzące bezpośrednio od Strony postępowania, która jest najlepiej zorientowana i posiada najlepszą wiedzę o szczegółach transakcji handlowych łączących ją z kontrahentami. Przekazując w toku postępowania na wezwanie Prezesa Urzędu informacje dotyczące tych transakcji była zobowiązana była do przekazywania ich w sposób rzetelny i wiarygodny, pod rygorem wynikającym z art. 13t Ustawy - tym samym ich prawdziwość nie powinna budzić wątpliwości Strony⁴³. Należy również podkreślić, że Strona mogła zapoznać się aktami postępowania w każdym czasie, korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 73 k.p.a. Dodatkowo, w zawiadomieniu z 23 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu - działając w zgodzie z art. 10 k.p.a. - poinformował Stronę o jej prawie zapoznania się z całością zebranego materiału dowodowego przed wydaniem niniejszej decyzji.

3. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy⁴⁴

(177) Stosownie do treści art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(178) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

⁴³ Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 marca 2023 r., V SA/Wa 805/22.

⁴⁴ Zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(179) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia „n” dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość tego świadczenia ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego w niniejszym piśmie przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych.

(180) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 16,75% w stosunku rocznym⁴⁵.

(37) W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary „JKP” za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach od Z.1. do Z.6. i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] zł;
- w Tabeli Z.2. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] zł;
- w Tabeli Z.3. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] zł;
- w Tabeli Z.4. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] zł;
- w Tabeli Z.5. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] zł;
- w Tabeli Z.6. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] zł.

(181) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wynosi 185 212,45 zł.

⁴⁵ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 30 czerwca 2023 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. 2023 r. poz. 626).

- (182) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, w konsekwencji stanowiące o nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach administracyjną karę pieniężną w wysokości 185 212,45 złotych i orzekł jak w punkcie I.2 sentencji decyzji.
- (183) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (184) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (185) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, Kuehne+Nagel sp. z o.o. z siedzibą w Gądkach jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

4. Przesłanka obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy

- (186) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.
- (187) Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu zamierza obliczyć jednostkowe kary, nie zostały przez Stronę postępowania spełnione przed 16 grudnia 2020 r. Jednocześnie, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdza, aby w terminie 14 dni od dnia doręczenia Stronie postępowania postanowienia o wszczęciu postępowania, Strona spełniła ww. świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie będzie miał podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

VII. Koszty postępowania

- (188) Art. 13h Ustawy w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (189) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (190) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (191) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów Ustawy.
- (192) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 358,30 zł.
- (193) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 358,30 zł i orzekł jak w punkcie II.1. sentencji decyzji.
- (194) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VIII. Pouczenie

- (195) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁴⁶, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji⁴⁷. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁴⁸.
- (196) Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna⁴⁹.
- (197) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁵⁰.
- (198) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁵¹.
- (199) Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁵².
- (200) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁵³.

⁴⁶ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy.

⁴⁷ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁴⁸ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 w zw. z art. 13q Ustawy.

⁴⁹ Na podstawie art. 127a § 1 i 2 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁵⁰ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 239), dalej „p.p.s.a.”.

⁵¹ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁵² Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193).

⁵³ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

(201) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:

- strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁵⁴;
- wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
- strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁵⁵;
- skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a p.p.s.a.⁵⁶;
- skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł;
- strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika;
- nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych⁵⁷.

(202) Nieuiszczona w terminie administracyjna kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, odsetek nie nalicza się⁵⁸.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Marlena Boba
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymuje:

1. [informacja chroniona].
2. a/a.

⁵⁴ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁵⁵ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁵⁶ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁵⁷ Na podstawie art. 265 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁵⁸ Na podstawie art. 13x Ustawy.

Załączniki [zawierają informacje chronione]:

1. Tabela W.1. Wyłączenia przedmiotowe i podmiotowe
2. Tabela W.2. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem
3. Tabela W.3. Świadczenia pieniężne, dla których Strona dokonała korekty księgowej
4. Tabela W.4. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie
5. Tabela Z.1. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja chroniona]
6. Tabela Z.2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja chroniona]
7. Tabela Z.3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja chroniona]
8. Tabela Z.4. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (w PLN)
9. Tabela Z.5. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których zapłata była dokonywana w częściach, a wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja chroniona]
10. Tabela Z.6. Świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione przez Stronę po terminie ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy
11. Tabela W.N.1. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę w terminie
12. Tabela W.N.2. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem
13. Tabela N.1. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN)
14. Tabela N.2. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja chroniona]